

Kuin viski tyhjään vatsaan

Mä ajan ohi Heinolan ja avaan radion.
Soi lämmin ääni Landolan; se tuttu biisi on.

Me tavattiin kai Torvessa, sä muutit Helsinkiin.
Kun ikävöin mä korvessa, niin mulle naurettiin...

Mä muistan kuinka silloin toivoin, sinut kokonaan,
omakseni ehkä saan mun nuoreen maailmaan...

Hei mitä kuuluu sulle nyt?
Sua usein muistelen.
Sun konees onko hyytynyt?
Vai vieläkö saat naisen?

Mä itkin, säästin ja mä päätin:
sinuun kaiken satsaan!
Kun tärähdit mun tajuntaan kuin
viski tyhjään vatsaan.

Taas ajan ohi Heinolan, kun matkaan Helsinkiin.
On portit kiinni kahvilan; sen, jossa suudeltiin.

En tiedä mitä tekisin, jos nyt sut kohtaisin.
Voi olla että vieläkin mä vähän sekoisin.

Mä muistan kuinka silloin toivoin, sinut kokonaan,
ilokseni ehkä saan mun nuoreen maailmaan...

Hei mitä kuuluu sulle nyt?
Sua usein muistelen.
Sun konees onko hyytynyt?
Vai vieläkö saat naisen?

Mä itkin, säästin ja mä päätin:
sinuun kaiken satsaan!
Kun tärähdit mun tajuntaan kuin
viski tyhjään vatsaan.

Mä muistan kuinka silloin toivoin, sinut kokonaan,
omakseni ehkä saan mun nuoreen maailmaan...

Hei mitä kuuluu sulle nyt?
Sua usein muistelen.
Sun konees onko hyytynyt?
Vai vieläkö saat naisen?

Mä itkin, säästin ja mä päätin:
sinuun kaiken satsaan!
Kun tärähdit mun tajuntaan kuin
viski tyhjään vatsaan.